

valsång

han hade varit ensam så länge
att han glömt bort hur man simmar
om han andades med gälar eller lungor
eller om inandningsluften överhuvudtaget
togs om hand av nåt ytterligare system
eller bara sögs in
utan syre
och ut igen
lika surt
som om ingenting hänt
som om andningen bara såg ut
att ha funktion

hon syresatte
inte bara havsvattnet
inte bara luften i vattnet
hon blev hans gälar
hans lungor
hans frågor han aldrig orkat formulera

de pumpade han ut
i duett med henne

han gav henne inget val
hon var hans enda

de gled in och ut
rätt genom isbergen
på en mils djup
som undervattensrobotar
de älskade
att leva lekande

de förberedde
ingenting

isbjörnarna

tittade förväntat på

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten